

med sig selv, — og som troe at vide, hvad Regjeringen i denne Sag vil, og de, der ere uenige med den, maae ønske for Tiden at undgaae.

Hvad de to andre foreliggende Spørgsmaal angaaer, om Antallet og Valgmaaden, da vil det jo være ethvert, baade nyt og gammelt, Medlem af Forsamlingen lige indlysende, hvor aldeles urigtig den Paastand er, at et Udvalg af 9 Medlemmer skulde være en hemmelig Samarilla, men derimod et Udvalg paa 15 Medlemmer skulde give Offentligheden, Folket og Democratiet sin rette Indskyldelse. Det er et ganske simpelt Forretningsspørgsmaal, hvad der er hurtigst, nemmest og bekvemst, og der troer jeg, at alle de Medlemmer, der have været i de tidligere Finantsudvalg — jeg har jo ikke været i det Tilfælde, men jeg har hørt det udtale fra flere Sider — ville være enige i, at Forretningerne gaae lettere, bedre og hurtigere, uden i mindste Maade at tabe i Grundighed, naar de indskrænktes til at besørge af et saadant Antal, at en ret Arbejdsfordeling kan finde Sted, uden at beslemres med Forhandlinger, der i høi Grad drage Forretningerne i Langdrag. Hvad dernæst angaaer Spørgsmaalet om Valgmaaden, da forekommer det mig, at der ikke let kan være grundet Tvivl om, at den hensigtsmæssigste Maade vilde være Valg i hele Salen. Jeg har i alle mine Dage hørt til Minoriteten, og jeg veed ikke, om jeg i dette Dieblif hører til Majoriteten eller til Minoriteten; men det veed jeg, at enhver fornuftig Valger, navnlig ved Finantslovens Behandling, først og fremmest vil tage Hensyn til Dygtighed, hvor den end maatte findes, idet der er den Forskiel mellem Finantsloven og de fleste andre Sager, at den omfatter saa godt som alle Statsstyrelsens Dele, og at der altsaa ikke er nogen Sag, hvori det er vigtigere at foretage en saadan Fordeling, at en sær Sagkundskaab deri er tilstrækkelig repræsenteret, men det kan man kun gjøre, naar vi vælge alle Medlemmer heri Salen, men derimod ikke, naar man overlader endeel af Valgene til Afdelingernes Tilfældighed; thi disse ere fremgaaede af Loddet, og ikke af nogen som helst fornuftig Tanke, og derfor kan det hændes, at en stor

Deel af dem, som Enhver fortrinnsviis maatte ønske at faae ind i Finantsudvalget, sidde i een Afdeling, medens der derimod kan være en Afdeling, hvor der ikke findes en Eneste, som Nogen vilde give sin Stemme, dersom han havde en virkelig fri Stemme. At man nu i et Tilfælde, hvor det er saa overmaade vigtigt at foretage en hensigtsmæssig Fordeling af Kræfterne, skulde binde sin Valgfrihed, det forekommer mig i allerhøieste Grad at være ufornuftigt og uforaarligt.

Tscherning: For at der ikke længere skal være nogen Tvivl om det, som man synes saameget at tvivle om, hvorvidt jeg anerkender Berettigelsen til at bringe det politiske Spørgsmaal med ind i den første Behandling af Finantsloven, eller vel at vi blot skulle holde os til det indskrænkede finantsielle Gebeet, saa vil jeg herved sige, at jeg har indrømmet den fulde Ret til at bringe de politiske Spørgsmaal ind, og at Aarsagen, hvorfor jeg ønsker, at denne Sag strax bringes til 1ste Behandling, er for at det hele Publicum skal faae at see, at hele denne Sag ikke for Diebliffet ligger for og ikke har nogen virkelig practisk Betydning. Jeg er overbevist om, at saasnart Finantsloven strax kommer til Behandling heri Salen, saa vil der ikke kunne bringes Noget frem, som i saa Henseende skal kunne staae et practisk Resultat. Naar man i denne Finantslov seer en Udvikling af Kundgjørelsen af 28de Januar, hvilket det ærede Medlem for Maribo Amts 4de District (Monrad) efter min Mening gjorde, saa er det den snildeste Dypfattelse, man kan benytte for at komme til sit endelige Maal, (Hør!) at behandle Statsudviklingen ifødetfor Finantsloven; thi denne Finantslov behøver man ikke at betragte længere end det ærede Medlem for Københavns 4de District (Rothe) gjorde, for at see, at det er en Finantslov for en Dvergansperiode, hvori der ikke indeholdes en eneste organisatorisk Splint. Der er kun nævnt en eneste Ting, reist et eneste Spørgsmaal, som kunde siges at kræve en Dverveielse af en anden Art end den, vi kunne vente at give den ved første Behandling, og det er, om Forholdstallene 60 og 40 ere rigtige; men dersom vi gaae ind paa en saadan Undersøgelse, saa gjøre vi Ugljørelsen af Spørgsmaalet her